Cu gîndul la startul olimpic!

SAPPORO'72

NOUTĂȚI

● Cu ocazia unei conferințe de presă, ținută în orașul Sapporo, gazdă a viitoarei ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă din anul 1972, președintele C.I.O., AVERY BRUNDAGE, a declarat, după ce a vizitat Sapporo pentru a lua cunoștință de desfășurarea pregătirilor, că este foarte impresionat de energia cu care gazdele viitoarelor jocuri se pregătesc pentru aceasta. A fost pur și simplu entuziasmat aflînd că autoritățile municipale din Sapporo intenționează chiar să construiască autostrăzi speciale de la viitorul sat olimpic spre locul de desfășurare a fiecărui concurs. „Sînt convins că jocurile din anul 1972, vor avea un mare succes" — a declarat președintele C.I.O.

● După un proiect de program elaborat de Comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sapporo (Japonia), acestea se vor desfășura între 3 și 13 februarie 1972. Probele alpine se vor disputa la Aniwa (coborîre) și la Teine (slalom), iar nordicele la Makomanai (fond), la Miyanomori (sărituri de 70 m) și la Okura (sărituri de 90 m).

● Contrar Jocurilor de la Grenoble de anul trecut, competițiile nu se vor termina cu proba de sărituri de 90 metri, ci cu slalomul special bărbați și ștafeta 4x10 km bărbați. Acest proiect de program va fi supus, spre aprobare, C.I.O.

● De notat că, la fel ca la Grenoble, locurile de concurs sînt destul de împrăștiate: coborîrea — la 25 km de satul olimpic, slalomul — la 18 km.

● Cei doi delegați tehnici pentru Jocurile de iarnă din 1972 la Sapporo sînt austriacul H. Spiess (probe bărbați) și italianul R. Plattner (femei). Ei au făcut o primă vizită de control, anul acesta, însoțiți de președintele Comitetului de specialitate (coborîre — slalom) al F.I.S.

● Construirea pistei de coborîre de la Sapporo, care va fi terminată pînă la sfîrșitul anului, a costat, după calcule aproximative, 735 milioane de ieni.

● Cu privire la Japonia, campioana olimpică de slalom, Marielle Goitschel, a precizat că este în relații cu prieteni japonezi și că probabil va merge acolo, la sfîrșitul acestui an: „Actualmente sînt în tratative pentru a crea școli de schi în Japonia. Este posibil să antrenez și echipa națională japoneză. În orice caz, fiindcă Sapporo va organiza Jocurile Olimpice în 1972, va fi destul de lucru. Și apoi, pentru mine este cea mai bună soluție: prefer să plec din Europa cu soțul meu". Marielle Goitschel nu a dat mai multe explicații asupra cauzelor pentru care dorește să plece din Europa.

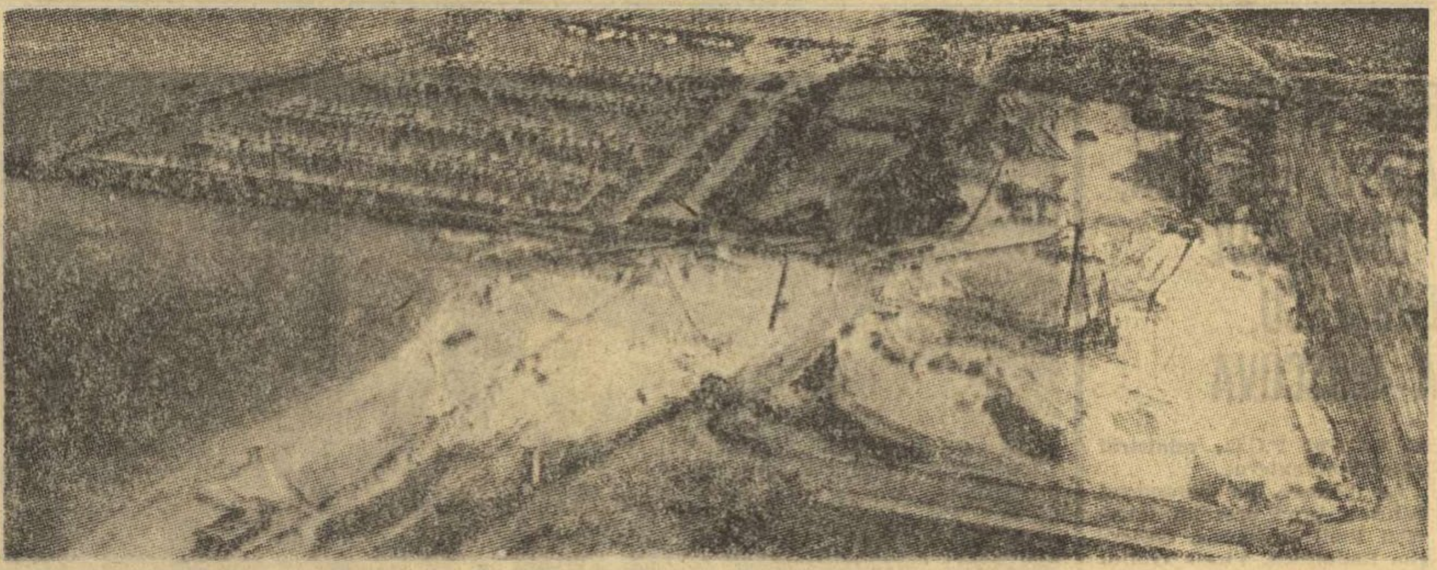

Centrul de iahting de la Kiel-Schilksee, la 15 km nord de centrul orașului, se pregătește pentru probele olimpice

PARTICIPAREA OLIMPICĂ SE PREGĂTEȘTE TIMP DE 4 ANI (ȘI MAI MULT)

● PREGĂTIREA SE REALIZEAZĂ NU NUMAI „LA CENTRU"
● DE CE SE BATE PASUL PE LOC LA VOLEI, BASCHET, SCHI ȘI ÎNOT? ● JUDO — DA, SLALOM PE APĂ ȘI TIR CU ARCUL — POATE...
● MOSCOVA — UN CANDIDAT DE PRESTIGIU

(Urmare din pag. 1)

edente, ținîndu-se cont de ex-
erienta anterioară. nominali-
ind sportivii de perspectivă,
eeind responsabilitatea direc-
i asupra federațiilor. S-a dat
reste prioritate disciplinelor
limpice și un sprijin efectiv
celor sporturi care prin ex-
erientă au dovedit un potențial
aloric mai mare. Construcția
nor edificii sportive moderne
îmbogățirea calendarului in-
rnațional fac parte din acest
ogram.
O caracteristică esențială a
imului an din acest ciclu
impic este aceea că federa-
le au trecut la întinerirea
turilor naționale, împletind
monios experiența și matu-
tatea sportivilor mai vîrstnici
elanul și talentul celor mai
eri. S-a acordat o atenție
osebită lărgirii bazei de se-
cție pentru sportul de per-
rmanță înființîndu-se noi
oli sportive, licee cu pro-
am de educație fizică, secții
copii și juniori pe lîngă
buri. avîndu-se în vedere
it perspectiva J.O. din 1972,
și obiectivul mai îndepărtat
Olimpiadei din 1976.
Cunoscîndu-se importanța
drelor care pregătesc sporti-
i loturilor naționale, au fost
ițiate cîteva acțiuni menite
contribuie la îmbogățirea
noștințelor de specialitate ale
estora și implicit la moderni-
rea procesului de pregătire
sportivilor.
Principala preocupare a fe-
rațiilor, cluburilor și tehni-
enilor. anul acesta, a fost
ă pregătirea și participarea
ortivilor români la o serie
competiții cu caracter mon-
al, european sau balcanic.
este competiții, considerate
etape intermediare pentru
. din 1972, au avut ca o-
ectiv o primă testare a
or elemente tinere de curînd
roduse în loturile naționale.
ecum și verificarea potenția-
ui nostru de performanță la

acest început de drum într-un nou ciclu olimpic. Rezultatele obținute, în unele sporturi olimpice, au contribuit la consolidarea succeselor din anii trecuți. Sînt grăitoare rezultatele de la scrimă, lupte, box, caiac-canoe, tir, bob. O situație comparativă, raportată la primul an al ciclului olimpic precedent, ne înfățișează următorul aspect: în 1965 — 5 medalii (2 aur, 3 argint), iar în 1969 — 14 medalii (3 aur, 6 argint, 5 bronz) la campionatele mondiale. De asemenea, la campionatele europene, în 1965 — 20 medalii (7 aur, 7 argint și 6 bronz), iar în 1969 — 64 medalii (9 aur, 22 argint și 33 bronz).

Din păcate avem și sporturi în care performanțele sînt mediocre sau slabe, așa cum este cazul la volei, gimnastică (bărbați), haltere, ciclism, baschet, hochei, schi, polo, înot. La atletism, sport de bază la J.O., federația nu a găsit încă cel mai corespunzător cadru organizatoric de pregătire a atleților fruntași, cu toate că nivelul mediu al performanțelor din atletismul românesc a crescut. Noi considerăm că rezultatele slabe din aceste ramuri de sport se datoresc neaplicării politicii elaborate, neglijîndu-se în ultimii ani întinerirea loturilor naționale, crearea unei baze largi de selecție, promovarea unor antrenori capabili și îmbunătățirea bazei materiale. Pe de altă parte însă apreciem că în aceste sporturi se muncește puțin la antrenamente, departe de cerințele performanțelor mondiale. De aceea, important în aceste sporturi este ca federațiile, cluburile și în special sportivii și antrenorii să-și îndrepte toate preocupările spre aplicarea metodologiei avansate (fără fetișizare), spre mărirea volumului și intensității antrenamentelor, să ia exemplu de la caiac-canoe, lupte, box, scrimă, discipline în care s-a adoptat mai de mult această tendință generală a sportului mondial de performanță.

— **Considerați că pe întreg teritoriul s-au înțeles bine și se pun în aplicare sarcinile privitoare la pregătirea olimpică?**

— Planul de acțiuni pentru J.O. din 1972, precum și planul de dezvoltare pe anii 1969—1970 elaborat de Consiliile județene pentru educație fizică și sport, au trezit mult interes în rîndul sportivilor, antrenorilor și tehnicienilor din cluburi, asociații sportive și din organele sportive locale. Desigur, la nivelul posibilităților și condițiilor fiecărui club și județ în parte. În județele unde sportul de performanță este mai dezvoltat s-a avut în vedere pregătirea unor sportivi din primul eșalon, ca membri de bază pentru loturile naționale sau ca prime rezerve ale acestora. În alte județe și în unele cluburi s-a pornit cu crearea unor nuclee de performanță, cu selecționarea și pregătirea unor sportivi în perspectiva J.O. din anul 1976.

Sistemul competițional îmbunătățit, adoptat anul trecut și pus în aplicare din anul acesta, a stimulat organele locale, cluburile, secțiile de performanță din asociațiile sportive, precum și activitatea sportivă școlară și universitară, determinînd o preocupare crescîndă pentru prezentarea echipelor și sportivilor la un nivel de pregătire superior.

Faptul că organele sportive locale și cluburile și-au sporit preocupările pentru crearea unor condiții materiale mai bune în vederea perfecționării măiestriei sportive și a pregătirii sportivilor din orașul respectiv, atestă interesul și perspectiva îmbunătățirii activității sportive de performanță în ansamblul său. Preocupările manifestate în orașele Cluj, Galați, Piatra Neamț, Oradea, Constanța, Cîmpulung Muscel, Craiova, Tg. Mureș, Brăila, Brașov ș.a. sînt demne de remarcat.

În unele județe, la unele secții de performanță din cluburi și asociații — și din păcate nu la puține — se așteaptă încă prea mult ajutor din afară, de la organele sportive centrale, de la departamente, se manifestă prea puțină inițiativă proprie pentru rezolvarea problemelor, chiar cînd acestea nu sînt determinate de aspecte materiale. Desigur, este bine și chiar necesar ca aparatul CNEFS și al federațiilor să poposească mai des în județe, iar la rîndul său aparatul CJEFS și comisiile județene pe ramuri de sport să-și facă mai simțită prezența în secțiile cluburilor și asociațiilor sportive, să mențină un contact mai strîns cu activul acestora, cu sportivii și antrenorii care îi pregătesc. Dar nu putem admite să se mizeze, de către aceștia, numai pe ajutorul venit din altă parte. Astăzi, prin antrenarea unui larg activ obștesc, există mari posibilități de rezolvare a unor probleme pe plan local; există pentru antrenori și profesori căi operative de circulație a noutăților și cel puțin din acest punct de vedere este necesar să se manifeste mai multă personalitate din partea tehnicienilor și mai multă preocupare de a folosi ceea ce li se pune la dispoziție. Se cere, la toate nivelele, mai multă exigență, mai mult spirit de răspundere (ceea ce lipsește deocamdată la cluburile bucureștene Rapid, Progresul sau la Ploiești).

— **Ce măsuri speciale se iau pentru redresarea sporturilor deficitare la ultimele J.O. (polo, volei etc.) și pentru stimularea noilor sporturi ce vor figura în programul din 1972 (handbal, judo, tir cu arcul, slalom pe apă)?**

— Sporturile care nu au fost reprezentate în Mexic sau care au avut o comportare slabă la această ediție a J.O. au făcut obiectul unei analize multilaterale din partea CNEFS și a federațiilor respective. La unele din aceste sporturi sînt carențe care cu greu se pot înlătura într-un timp relativ scurt și poate că în acest ciclu olimpic cu greu se poate recupera ceea ce s-a pierdut la momentul respectiv. Schimbarea de generații, la unele sporturi, a creat la un moment dat un gol care s-a resimțit la nivelul loturilor naționale. De aceea, în primul rînd, s-a avut în vedere selecționarea unor elemente tinere, talentate, de mare perspectivă, pentru echipele naționale, precum și menținerea unor sportivi cu o bogată experiență de concurs. Pentru activitatea în perspectivă s-a îmbunătățit sistemul competițional, iar la unele ramuri de sport (volei, baschet și handbal) au fost înființate divizii școlare.

Realitatea este însă — și cel puțin acest an ne-o confirmă — că nu la toate ramurile de sport s-a reușit un salt care să prevadă o perspectivă optimistă pentru întrecerile olimpice din anul 1972. Actualii componenți ai loturilor de volei (masculin și feminin), polo, ciclism, baschet, gimnastică (bărbați), nu s-au apropiat încă de personalitatea sportivilor din trecut care au ridicat aceste discipline la nivelul performanțelor mondiale și olimpice.

Însă, cu o muncă perseverentă, plină de răbdare și de răspundere, sîntem convinși că federațiile respective vor găsi căile cele mai eficiente pentru ca să refacă acest handicap, iar reprezentanții sporturilor respective să se situeze din nou în fruntea ierarhiei mondiale.

În ceea ce privește noile sporturi introduse în programul J.O., cu excepția handbalului — care este un sport cu tradiție și cu rezultate bune pe plan mondial, care se pregătește intens pentru C.M. din 1970, unde se hotărăște calificarea în turneul olimpic — restul ramurilor sportive se practică de curînd în țara noastră. Slalomul pe apă, cunoscut cîndva în cîteva orașe, nu s-a bucurat de adeziunea deosebită a tineretului, iar rezultatele pe plan internațional au fost mediocre. Astăzi, ca și hocheiul pe iarbă, nici slalomul pe apă nu se mai practică. În preocupările noastre speciale nu a intrat nici tirul cu arcul, cu toate că există cîteva nuclee și o serie de pasionați pentru această ramură de sport. Federația română de tir, ca tutelară a acestui sport, își dă osteneala să întărească actualele nuclee, însă perspectivele sînt minime.

În schimb judo-ul, cu toate că se practică intens numai de cîțiva ani în țara noastră, a cuprins un mare număr de tineri care s-au angajat într-o pregătire continuă. Este o ramură de sport care place tineretului și federația a inițiat o serie de acțiuni și pe linia pregătirii unor sportivi de perspectivă pentru întîlniri internaționale.

— **Care vor fi căile și criteriile de selecție pentru loturile olimpice române?**

— Firește, rezultatele din marile confruntări internaționale și în special cele de la campionatele mondiale și europene care vor avea loc în ultimii doi ani ai ciclului olimpic. Numai întrecerile cu cei mai buni sportivi ai lumii pot să dea o imagine clară a potențialului sportivilor noștri pentru J.O. și deci să contribuie la definitivarea lotului olimpic pentru München și Sapporo. Se cere realism în aprecierea locului în ierarhia mondială, ca și a valorii intrinsece a sportivilor consacrați și a perspectivei celor tineri, pe care trebuie să ne bazăm mai mult. La unele ramuri de sport (volei, baschet, handbal, polo, fotbal), campionatele mondiale și europene, precum și turneele speciale de calificare care vor avea loc în anii 1970-1971, vor stabili, pe baza rezultatelor, echipele participante la turneele olimpice. Deci, pentru aceste ramuri de sport, federațiile au în vedere în primul rînd pregătirea echipelor naționale la un nivel care să le dea dreptul să participe la turneele olimpice. Independent însă de distanța la care se află sediul jocurilor, criteriile noastre valorice rămîn aceleași ca și înainte de Mexico.

— **Ce preocupări mai importante va avea Comitetul Olimpic Român în perioada următoare?**

— Prin plenarele sale anuale sau bianuale, C.O.R. va înlesni o legătură organizată cu președinții federațiilor și cu conducătorii departamentelor care au atribuții în domeniul activității sportive, precum și creșterea spiritului lor de răspundere în sportul pe care-l conduc, pentru pregătirea sportivilor din loturile naționale, din principalele cluburi și asociații sportive.

Prin mijloacele specifice de care dispune, C.O.R. va face mai pe larg cunoscută peste hotare dezvoltarea impetuoasă a activității de educație fizică și sport din țara noastră, va întreține și dezvolta relații cu diferite organisme și personalități din mișcarea olimpică internațională.

În activitatea sa operativă C.O.R. va urmări modul cum se îndeplinesc prevederile planului de acțiuni pentru J.O. 1972. Pentru stimularea pregătirii olimpice, va patrona o serie de acțiuni sportive și va institui diferite trofee și distincții la unele competiții interne și internaționale. De asemenea, va iniția concursuri de literatură și artă pe teme olimpice. Intenționăm să ținem o legătură mai strînsă cu C.I.O., cu o serie de C.N.O. și cu alte organisme internaționale de interes olimpic, precum și cu unele personalități sportive din mișcarea olimpică internațională.

Important este însă ca membrii C.O.R., acolo unde își desfășoară activitatea, în federații, departamente sau cluburi, să contribuie mai substanțial decît în trecut la pregătirea unui număr mai mare de sportivi cu valoare olimpică, la folosirea maximală a condițiilor create, la continuitatea preparativelor și în definitiv la realizarea planului pe care ni l-am propus.

— **Ați evocat de cîteva ori și perspectiva jocurilor din 1976. De curînd a devenit cunoscută candidatura capitalei sovietice pentru această ediție. Cum o apreciați?**

— O călătorie recentă la Moscova ne-a prilejuit reconfirmarea copleșitoarei impresii pe care o lasă aici amplitudinea bazelor sportive și efervescența vieții sportive. În aceste condiții, candidatura capitalei Uniunii Sovietice devine aproape normală, ea dînd garanția unei ediții prestigioase a Jocurilor Olimpice. În cazul în care candidatura va obține girul C.I.O., Moscova devenind sediu desemnat al jocurilor din 1976, sîntem siguri că participanții la Olimpiadă vor găsi un climat propice materializării idealurilor olimpice de pace și prietenie. Oricum, pentru sportivii români — vecini ai sportivilor sovietici — aceasta este o veste bună,

sportul

propune:

DIRECTORI TEHNICI OLIMPICI

Am reproșat adesea — și nu fără temei — Comitetului olimpic român statutul său de organ pasiv, fără autoritate, scos la iveală numai în ocazii festive, deși pe plan internațional cu o activitate viguroasă, îndrăzneață. Rezumarea prezenței sale în țară doar la un titlu de prestigiu și la o conferință de presă cvadrienală, ni se pare absolut insuficientă. În acest fel C.O.R. nu-și face nici datoria de propagator al idealurilor olimpice, nici pe aceea de tutor al activității olimpice.

E revolută vremea cînd preocupările olimpice ne apucau cu frenezie în ultimul an preolimpic. Experiența a dovedit că pregătirea pentru Jocuri nu se poate face în campanii temporare, ci că ea trebuie să urmeze un flux neîntrerupt, trecînd insesizabil prin timp și generații. Iată de ce prezența activă și permanentă a Comitetului olimpic român se cere a fi mai pregnant simțită. Datoria sa este de a se înfățișa nu numai lumii exterioare (unde a obținut în ultima vreme o meritată recunoaștere și prețuire), ci și lumii sportive de acasă care, în problemele olimpice, așteaptă și are nevoie de o tutelă dinamică, eficientă. Dincolo de eforturile limitate și unilaterale, oricît de lăudabile uneori, ale federațiilor naționale, se simte nevoia unui organ care să concentreze aceste eforturi, să le sistematizeze și să le dirijeze spre țelul care se află, din 4 în 4 ani, în alt oraș al lumii.

Cunoscînd precipitarea și efervescența care marchează obișnuit perioada imediat anterioară Jocurilor Olimpice și în dorința de a preîntîmpina — acum cînd încă nu e prea tîrziu — erorile altor ani, propunem Comitetului olimpic român numirea a doi directori tehnici, **unul pentru sporturile de iarnă, altul pentru sporturile de vară, care să coordoneze, peste ani, cu judiciozitate și simțul acut al perspectivei, întreaga pregătire olimpică a loturilor românești. Alegerea unor cadre cu experiență pentru aceste posturi (de altfel existente și în schemele altor comitete olimpice) ar da un gir salutar preparativelor olimpice, investindu-le cu autoritate și garanția unei concepții unitare, peste fricțiunile conjuncturale sau vederile uneori limitate ale slujitorilor unei anume ramuri sportive.**

Supunîndu-și intențiile și inițiativele conducerii C.O.R., cei doi directori tehnici nu ar afecta cu nimic munca obișnuită a federațiilor, ci ar îndrepta-o doar — pe plan olimpic — spre un țel unic.

Acum, cînd propunerea a fost făcută, Comitetului olimpic român, în eterogena sa compoziție, nu-i rămîne decît să mediteze și să decidă.

1972

München

IDEOGRAMELE — 1972

R
IENTA
ORTIVII
RE
ADIOANE

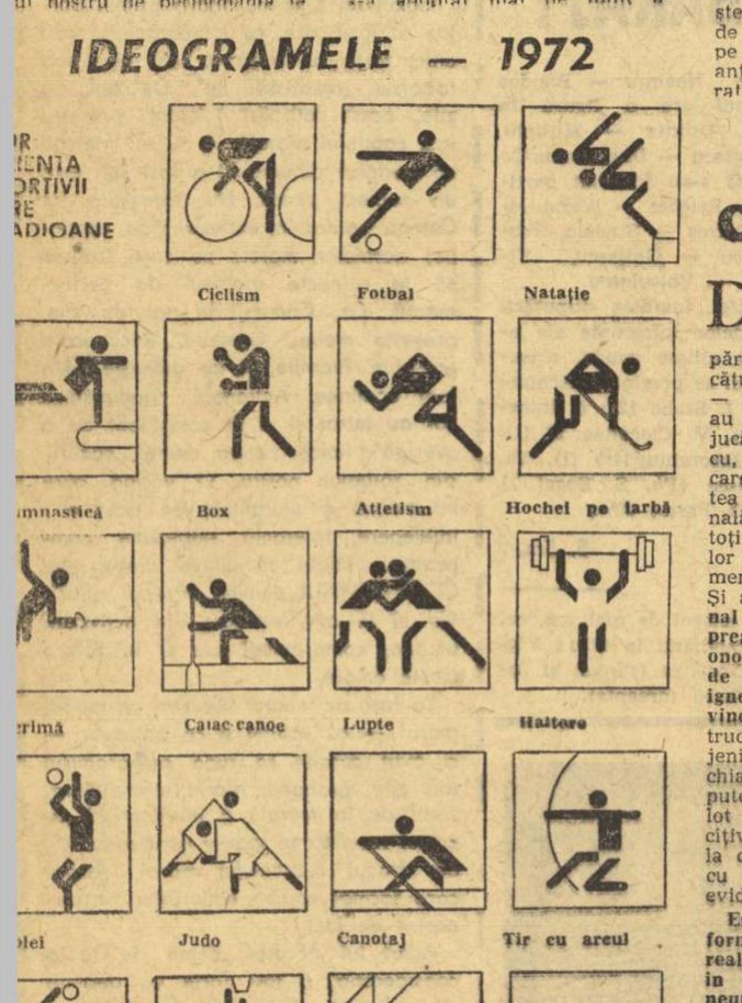

Graficianul Otl Aicher a conceput, împreună cu echipa sa
desenatori, primele ideograme ale Jocurilor Olimpice de
München 1972. Noile simboluri seamănă destul de mult cu
de la Tokio 1964, unde au fost de altfel pentru prima
ă introduse. Le reproducem, cu gîndul că încetul cu încetul
trebui să ne obișnuim cu ele.

4 metri la polo pe apă!

CUM AM PUTEA DEPĂȘI PUNCTUL MORT?

Încă după J.O. de la Tokio s-a conturat necesitatea remanierii echipei naționale de polo. Campionatul european de la Utrecht (1966) a confirmat această premisă, iar forfait-ul de la Ciudad de Mexico a grăbit acest deznodămînt, pentru toată lumea fiind cît se poate de clar faptul că vechea garnitură nu mai avea posibilitatea, în special psihologică, de a realiza performanțe deosebite.

După o serie de dezbateri contradictorii, în cadrul cărora s-au enunțat și păreri puțin realiste, s-a alcătuit — la finele anului 1968 — un lot lărgit. Din acesta nu au mai făcut parte o serie de jucători consacrați (Mărculescu, Kroner, Grințescu, Blajec), care s-au retras din activitatea competițională internațională. Au fost menținuți însă toți ceilalți jucători mai vechi, lor adăugîndu-li-se cîteva elemente tinere de perspectivă. Și astfel, **calendarul internațional al anului 1969, alcătuit fără prea multă chibzuință, a fost onorat de un lot pestriț, lipsit de omogenitate, în care s-a ignorat complet elementul provincial.** Afirm acest lucru, întrucît o serie de jucători clujeni (Rusu, Fülöp) și poate chiar alți 2—3 provinciali își puteau găsi un loc în acest lot lărgit, în care au intrat cîțiva sportivi bucureșteni (de la cluburile Dinamo și Steaua) cu posibilități și perspective evident mai slabe.

Este adevărat că, în această formulă, echipa națională a realizat două victorii la limită, în meciuri amicale, pe teren neutru, disputate cu Italia, a marcat o victorie pe teren propriu (dar și o înfrîngere severă) în fața selecționatei R.D. Germane și a obținut victorii muncite în fața Cehoslovaciei, Bulgariei și Greciei. Dar, ne punem întrebarea, CE SEMNIFICAȚIE POT AVEA ACESTE REZULTATE CÎND ÎN MOD CERT O SERIE DE JUCĂTORI CARE AU CONTRIBUIT LA REALIZAREA LOR NU VOR MAI FI APȚI DE A REPREZENTA CULORILE ȚĂRII PESTE 1—2 ANI?

Adăugind la aceste considerații și pe aceea de loc neglijabilă, referitoare la volumul și intensitatea muncii din cadrul lotului, care nu au mai atins cotele anilor 1967 și 1968, putem trage concluzia că sezonul pe care l-am încheiat, și pe care l-am fi dorit un viguros început de drum pentru repunerea echipei pe o orbită ascendentă, a fost în cea mai mare parte ratat.

Îmi amintesc că de la începutul anului, ziarul „Sportul" a atras atenția asupra acestui pericol, care plana din momentul alcătuirii lotului. Antrenorii echipei, I. Frîncu și C. Corcec, susținuți de antrenorul federal Al. Popescu, au pretextat că această formulă de echipă va permite „7"-lui reprezentativ să păstreze un contact cu plutonul fruntaș. Dar, **absența de la J.O. a atras în mod automat imposibilitatea (nu am fost invitați) participării la „Cupa Ungariei"**, micul campionat mondial neoficial al primelor clasate la Olimpiadă. **A urmat absența de la ediția din acest an a C.C.E.** (măsură luată peste capul federației), **care a întărit și mai mult izolarea polo-ului românesc pe plan internațional.** Cu alte cuvinte, **nici scopul pe care și l-au propus cei trei tehnicieni nu a putut fi atins.** În aceste condiții, posibilitățile calificării la turneul final de la München (1972), prin trecerea cu succes a barajelor eliminatorii, au devenit și mai incerte. A ne mărgini la această constatare, ar însemna, însă, să persistăm în greșeală, motiv pentru care voi încerca să enunț cîteva sugestii care ar putea reactiva, pe un plan superior, echipa națională de polo.

Adept al principiului că lucrurile noi se realizează mai ușor cu oameni noi, **aș sugera includerea prof. A. Grințescu în colectivul ce va pregăti lotul, în continuare.** De altfel, **nici pînă astăzi nu mi-am putut explica cum o hotărîre a biroului federal** (ședință la care am luat parte) **a putut fi schimbată,** ÎN LOCUL ANTRENORILOR PROPUȘI DE FORUL CEL MAI ÎNDREPTĂȚIT S-O FACĂ, APĂRÎND ALȚI TEHNICIENI.

Privind lotul, **aș sugera menținerea jucătorilor Novac, Zamfirescu, Popa, Țăranu, Chețan, acestora adăugîndu-li-se cei mai talentați reprezentanți ai noii generații.** Lotul ar trebui să aibă un plan de **muncă serios,** un calendar adecvat, iar pregătirea — în cadrul cluburilor și selecționatei — să nu mai cunoască nici un rabat. Luarea în considerare a acțiunilor școlare și universitare, **atragerea în lot a elementelor provinciale cu reale aptitudini și posibilități, o îndrumare și un control riguros din partea tehnicianului federației** — iată alte elemente de care trebuie să se țină cont.

Alături de acest prim lot, **ar trebui format un al doilea, de tineret-juniori (pînă la 21—22 ani), alcătuit din 16—18 jucători, cu o conducere tehnică judicios aleasă, astfel ca ea să nu mai sufere modificări de la o etapă la alta.** Pentru ca pregătirea sa în totalitate să-și poată atinge țelul propus, ar trebui să se asigure acestui lot o temeinică structură, care să nu mai fie dezorganizată permanent prin împrumuturi periodice de jucători. În fine, **ca un al treilea eșalon, ar trebui să se organizeze centre de copii și juniori în orașele (București, Ploiești, Cluj, Oradea, Galați) unde acest lucru este posibil, urmînd ca din cadrul său să fie continuu promovați în eșalonul superior, sportivii de perspectivă.**

Aș vrea însă să fiu bine înțeles. Dacă pentru anumite întîlniri se ivesc 1—2 cazuri de jucători mai vechi, cu o formă sportivă care să justifice selecționarea, cred că ei ar putea fi folosiți temporar în echipă. Toată atenția trebuie să se îndrepte însă către aceste loturi tinere.

Acordînd credit deplin pe o durată mai mare tehnicienilor aleși cu multă chibzuință, FERINDU-NE DE FUGA DUPĂ REZULTATE IMEDIATE (căreia nu de puține ori i-au fost sacrificate acțiuni care promiteau), reconsiderînd în drepturi, pe care nimeni nu le contestă în teorie, colaborarea cu medicul sportiv și considerînd un control riguros al întregii activități (nu trebuie lăsat totul în seama antrenorului federal), îmi exprim convingerea că vom putea depăși punctul mort în care ne aflăm, pornind la drum spre cercul elitei în care ne-am înscris ani în șir.

dr. Ion DRAGAN
membru al F.R. Natație